

Sfântul Augustin – Viața și opera

Augustin (de Hippona), Sfântul născut Aurelius Augustinus (13.11.354, Tagasta, Numidia, azi Souk Ahras, Algeria – 28.08.430, Hippo Regius, azi Annaba, Algeria; sărbătorit pe 28 august de Biserica Romano-Catolică și pe 15 iunie de Biserica Ortodoxă).

Episcop al Hipponei, unul dintre cei patru Părinți ai Bisericii Apusene, doctor al Bisericii și probabil cel mai important gânditor creștin după Sf. Pavel, Sf. Augustin a adaptat filozofia Antichității la învățătura creștină, creând un sistem filozofic foarte important și extrem de puternic.

Numeroasele sale lucrări scrise, dintre care cele mai importante sunt *Confesiuni* (*Confessiones*, 397 d.Hr.) și *Despre Cetatea lui Dumnezeu* (*De civitate Dei*), au inițiat metoda exegezei biblice și au contribuit la fundamentarea gândirii creștine medievale și moderne. Augustin este considerat remarcabil prin faptele sale și uimitor prin ceea ce a scris.

Din fericire, o bună parte dintre scrierile lui (peste cinci milioane de cuvinte) au supraviețuit timpului. Stilul lui teologic a modelat creștinismul apusean într-o manieră excedată doar de Biblia însăși.

Viata

Augustin s-a născut la Tagasta, un modest orașel roman dintr-o vale aflată la 64 km de coasta Africii. Părinții lui Augustin erau membri ai clasei respectabile a societății romane, permițându-și să trăiască din munca altora, dar erau adesea strâmtorați financiar. Ei au reușit, uneori luând bani cu împrumut, să-i dea fiului lor o educație foarte elevată și, deși mai avea cel puțin un frate și o soră, se pare că a fost singurul copil dat la învățătură.

A studiat mai întâi în Tagasta, apoi la școlile înalte din orașul învecinat, Madauros, și la Cartagina, marele oraș african. După o scurtă perioadă de profesorat la Tagasta s-a întors în Cartagina, unde a predat retorica, cea mai importantă disciplină de studiu pentru un nobil roman, la care, desigur, era foarte priceput.

Neliniștit și ambițios, în 383 d.Hr., la 28 de ani, Augustin a plecat din Africa, vrând să-și facă o carieră la Roma. Acolo a fost scurt timp profesor, înainte de a fi numit în importanta poziție de profesor imperial de retorică la Milano, însă cariera lui Augustin a cunoscut un eșec.

După doar doi ani, a renunțat la postul de profesor și s-a întors la Tagasta. Acolo și-a petrecut vremea ca un mic boier local cultivat, ocupându-se de proprietățile familiei, crescându-și fiul, Adeodatus, pe care i-l născuse o femeie din clasele de jos care îi era de mult timp iubită (numele i-a rămas necunoscut) și continuându-și preocupările literare. Moartea fiului adolescent l-a scăpat pe Augustin de grija pentru transmiterea în bună stare a moștenirii familiei, așa că a

lichidat proprietățile și, la 36 de ani, s-a trezit literalmente obligat, împotriva voinței sale, să intre în rândul clerului din orașul de coastă Hippona, la nord de Tagasta.

Transformarea nu era cu totul surprinzătoare. Augustin fusese, într-un fel sau altul, preocupat de religia creștină, iar prăbușirea carierei sale de la Milano fusese pusă în legătură cu intensificarea sentimentelor sale religioase. Toate lucrările sale, începând de atunci încolo, erau motivate de loialitatea sa față de o formă specială de creștinism, în același timp convențională, dar și intelectuală.

Competențele literare și intelectuale ale lui Augustin au fost uriașe. Avea darul unic de a scrie la un nivel teoretic foarte elevat, pentru cititorii cei mai competenți, dar, în același timp, putea ține predici înflăcărâte și impetuoase, într-un stil pe care îl putea admira și o audiență mai puțin cultivată. În 391 d.Hr., la Hippona, Augustin a fost făcut prezbiter (preot cu autoritate mai mică decât aceea a un cleric modern cu același titlu), iar în 395 sau 396 d.Hr. a devenit episcop, funcție pe care a ocupat-o tot restul vieții.

Educația pe care o primise și mediul cultural îl pregătiseră pentru arta retoricii: manifestarea forței sinelui prin limbaj îl diferenția pe orator de tovarășii săi și convingea mulțimea să îi accepte punctul de vedere.

În următorii 20 de ani, din 390 d.Hr. până în 410 d.Hr., s-a luptat cu perseverență pentru a face ca modelul de creștinism creat de el să triumfe asupra celorlalte forme din Africa.

În toți acești ani, Augustin și-a construit o reputație de scriitor, nu doar în Africa, ci și dincolo de granițele ei. Cărțile lui circulau prin toată lumea mediteraneeană. În ciuda celebrității, Augustin a murit fără să se realizeze.

Augustin a supraviețuit prin scrierile sale. Obiceiul său de a le cataloga i-a ajutat mult pe colaboratorii săi. Volumele esențiale din opera literară a lui Augustin au supraviețuit și au ieșit intacte din Africa.